

POSTANOWIENIE

Dnia 2 czerwca 2010 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Teresa Bielska-Sobkowicz

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 2 czerwca 2010 r.
skargi J. J.

o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego postanowienia
Sądu Okręgowego w Ł. z dnia 24 kwietnia 2009 r., sygn. akt III Ca (...)
wydanego w sprawie z wniosku M. J.
przy uczestnictwie J. J.
o podział majątku wspólnego,

odrzuca skargę.

Uzasadnienie

W związku ze skargą uczestniczki J. J. o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego postanowienia Sądu Okręgowego w Ł. z dnia 24 kwietnia 2009 r. należy zważyć, co następuje.

Skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia powinna zawierać: 1) oznaczenie orzeczenia, od którego jest wniesiona, ze wskazaniem, czy jest ono zaskarżone w całości lub w części, 2) przytoczenie jej podstaw oraz ich uzasadnienie, 3) wskazanie przepisu prawa, z którym zaskarżone orzeczenie jest niezgodne, 4) uprawdopodobnienie wyrządzenia szkody, spowodowanej przez wydanie orzeczenia, którego skarga dotyczy, 5) wykazanie, że wzruszenie zaskarżonego orzeczenia w drodze innych środków prawnych nie było i nie jest

możliwe, a ponadto – gdy skargę wniesiono stosując art. 424¹ § 2 – że występuje wyjątkowy wypadek uzasadniający wniesienie skargi, 6) wniosek o stwierdzenie niezgodności orzeczenia z prawem.

Skarga nie spełnia wymagań określonych w art. 424⁵ § 1 pkt 2, 4 i 5 k.p.c. W podstawach skargi należy wskazać przepisy, których naruszenie skarżący zarzuca, w sposób zbliżony do przytoczenia podstaw kasacyjnych. Nie spełnia tego wymogu wskazanie przepisów, z którymi orzeczenie jest w ocenie skarżącego niezgodne, bowiem wymogi wskazania podstaw skargi (pkt 2) oraz przepisów z którymi orzeczenie jest niezgodne (pkt 3) są odrębne.

Uprawdopodobnienie wyrządzenia szkody, spowodowanej przez wydanie orzeczenia, którego skarga dotyczy polega na przedstawieniu wyodrębnionego wyводу przekonującego, że szkoda została wyrządzona oraz określającego czas jej powstania, postać i związek przyczynowy z wydaniem orzeczenia niezgodnego z prawem (por.: postanowienie SN z dnia 11 sierpnia 2005 r., sygn. akt III CNP 4/05, niepubl.; postanowienie SN z dnia 23 września 2005 r., sygn. akt III CNP 5/05, niepubl.; postanowienie SN z dnia 22 listopada 2005 r., sygn. akt I CNP 19/05, niepubl.; postanowienie SN z dnia 31 stycznia 2006 r., sygn. akt IV CNP 38/05, OSNC z 2006 r., nr 7-8, poz. 141).

Zgodnie z art. 424⁵ § 1 pkt 5 k.p.c. skarżącą obciąża obowiązek przedstawienia analizy prawnej przepisów dotyczących środków zaskarżenia, których zastosowanie jest niedopuszczalne lub z innych przyczyn na pewno nie mogłoby odnieść skutku.

Niezależnie od powyższego skarga podlega odrzuceniu także dlatego, że jej zarzuty sprowadzają się w istocie wyłącznie do kwestionowania ustaleń faktycznych. Takim ustaleniem jest ustalenie wartości lokalu. Zgodnie zaś z art. 424⁴ k.p.c. podstawą skargi nie mogą być zarzuty dotyczące ustalenia faktów lub oceny dowodów.

Wobec powyższego Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji na podstawie art. 424⁸ § 1 k.p.c.